

GUNNAR EKELOF
GATUSCEN

Köp den blindes sång!
Nu har jag stått här tiden lång
och haft mina blå
glasögon på
och skylten om stenflis och krutstänk
hängd om halsen i mässingslänk
och käppen i ena handen
och varningsbindeln om armen...

De seende — de som svindlas
och svindlar och dödas och dödar —
må pryda sin arm med röda
och vita och svarta bindlar...

Köp den blindes sång!

Och gatan brusar:
Spårvagnen släpar
sin grå melodi.
Tutande bilar rusar
förbi, förbi, förbi
med seende människor i...

Och vinden andas,
och prasslar i löv som skräpar
och vaggande av och an,
ett utdömt skepp för ankar
i promenadens ström,
tänker den blinde blinda tankar,
hör orden korsa varann
och rösterna blandas
som i en dröm:

GATUSCEN

— Tror ni att Kreuger stiger...?
— Tror ni att Trygger faller...?
— Varför går du och tiger...?
— Du vet att jag varit dig trogen!
— Hunger- och strejkravaller...!
— Där gick det nöjet åt skogen...!

Köp den blindes sång!

Och livet går vidare, gatan brusar,
spårvagnen släpar sin melodi,
och tutande bilar rusar
med seende människor i
förbi, förbi, förbi...

Och alla de är blinda
som låtsas att de ser
och de är lika blinda
som låtsas de inte ser!
Och de som bländar ska bländas
och de ska bedras som bedrager
och de som hålls och jagar
dagens glittrande slända
skall finna natten lång
i landet "Det var en gång"...

Köp den blindes sång!